Іди з цими моїми сандалями і порадуй звісткою про Рай того, кого ти зустрінеш за межами цього саду і хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро переконаним у цьому своїм серцем

Абу Гурайра (нехай буде задоволений ним Аллаг) сказав: "Одного разу, коли ми разом з кількома людьми, серед яких був Абу Бакр ас-Сиддік (нехай буде задоволений ним Аллаг) і 'Умар (нехай буде задоволений ним Аллаг), – усі ми сиділи навколо Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), як раптом він встав, покинув нас і довго не повертався. Через деякий час ми почали хвилюватися, що з ним щось сталося, занепокоїлися і підвелися зі своїх місць. Відчувши занепокоєння першим, я вирушив на пошуки Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага) і шукав його, поки не підійшов до стіни саду, який належав ансарам з бану ан-Наджжар. Я обійшов навколо стіни в пошуках воріт, але не знайшов їх, проте виявив струмочок, який витікав із колодязя, що знаходився зовні, і зникав за стінами саду. Тоді я стиснувся в клубок, як лисиця, проліз всередину і побачив Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), який запитав: «Абу Гурайра?» Я відповів: «Так, о Посланець Аллага». Він запитав: «Що сталося?» Я сказав: «Ти був з нами, а потім пішов і довго не повертався. Ми почали побоюватися, що з тобою щось сталося, і нас охопило занепокоєння, а я занепокоївся першим. Потім я прийшов до цього саду і стиснувся, як лисиця... А інші ще там». Тоді Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «О Абу Гурайра!» — дав мені свої сандалі і сказав: «Іди з цими моїми сандалями і порадуй звісткою про Рай того, кого ти зустрінеш за межами цього саду і хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро переконаним у цьому своїм серцем». І першим, кого я зустрів, був Умар. Він сказав: «Що це за сандалі, о Абу Гурайра?» Я відповів: «Це сандалі Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага). Він послав мене з ними, щоб кожного, кого я зустріну і хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро переконаним у цьому своїм серцем, я сповістив йому про Рай». Тоді Умар вдарив мене рукою по грудях так, що я впав на сідниці, і сказав: «Повертайся, о Абу Гурайра!» Я повернувся до Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллаха) і розплакався, а Умар наздогнав мене. Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Що з тобою, о Абу Гурайра?» Я сказав: «Я зустрів Умара і розповів йому про те, з чим ти мене послав. Він ударив мене по грудях так, що я впав на сідниці, і сказав: "Повертайся!"» Тоді Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «О Умар, чому ти зробив це?» Він відповів: «О Посланець Аллага, нехай мої батьки будуть викупом за тебе! Невже ти послав Абу Гурайру зі своїми сандаліями, щоб він сповіщав про

Рай кожного, хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро впевненим у цьому своїм серцем?» Він відовів: «Так», – і додав: «Не роби цього, бо я боюся, що люди покладуться на це, але дай їм діяти!». Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Тож дай їм [діяти]!»".

[صحيح] [رواه مسلم]

Пророк (мир йому і благословення) сидів у колі своїх сподвижників, серед яких були Абу Бакр і Умар. Коли він встав, вони затрималися на місці, побоюючись, що його вороги можуть заподіяти йому шкоду, наприклад, захопити в полон, або вчинити щось інше. Тоді сподвижники (нехай буде задоволений ними Аллаг) злякалися, і першим, хто злякався, був Абу Гурайра (нехай буде задоволений ним Аллаг). Він попрямував до саду бану аль-Наджжар і почав шукати відкриті двері, але не знайшов. Натомість він виявив невеликий отвір у стіні, через який просочувалася вода, і протиснувся крізь нього. Там він знайшов Пророка (мир йому і благословення Аллага), який запитав його: «Ти – Абу Гурайра?» Він відповів: «Так». Він сказав: «Що тебе привело?» Абу Гурайра відповів, що ти був серед нас, але встав та покинув нас, і ми побоялися, що тобі можуть нашкодити, ми злякалися, а я злякався першим. Тож я підбіг до цієї стіни і проліз, як пролазить лисиця, а інші залишились позаду. Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) дав йому свої сандалі, як доказ правдивості його місії, і сказав йому піти з цими сандалями, і кого б він не зустрів за межами цього саду, хто свідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, і немає нікого, гідного на поклоніння йому, крім Аллага, і хто вірить у це щиро всім серцем, що такий буде із мешканців Раю!. І першим, кого він зустрів був Умар, і той запитав його: «Що це за сандалі, о Абу Гурайра?» Він відповів: «Це сандалі Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага). Він послав мене з ними, щоб кожного, кого я зустріну і хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро переконаним у цьому своїм серцем, я сповістив йому про Рай». Тоді Умар вдарив рукою Абу Гурайру по грудях, і той впав на сідниці. Він сказав: «Повертайся, о Абу Гурайра!» Я повернувся до Пророка (мир йому і благословення Аллага), з переляканим обличчям, ледь стримуючи сльози, а Умар одразу прийшов слідом за мною. Тоді він (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Що з тобою, о Абу Гурайра?» І Абу Гурейра відповів, що зустрів Умара, і розповів йому про те, з чим ти мене послав, на що він вдарив мене так, що я аж присів, і сказав мені повертатися туди, звідки прийшов. Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «О, Умар, чому ти так вчинив?» Умар сказав: Він відповів: «О Посланець Аллага, нехай мої батьки будуть викупом за тебе! Невже ти послав Абу Гурайру зі своїми сандаліями, щоб він сповіщав про Рай кожного, хто засвідчить, що немає істинного бога, крім Аллага, щиро впевненим у цьому своїм серцем?» Він сказав: «Так». Він сказав: «Не роби цього, бо я боюся, що люди будуть покладатися тільки на ці слова, і залишать справи, але нехай вони трудяться заради цього!». Тоді він (мир йому і благословення Аллага): «Тоді залиште це».